

Den Europæiske Unions Tidende

C 122

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

1. april 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 122/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 122/02	Sag C-645/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 15. oktober 2018 — NE	2
2019/C 122/03	Sag C-665/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 23. oktober 2018 — Pólus Vegas Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága ..	3
2019/C 122/04	Sag C-712/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 13. november 2018 — ZR, AR og BS mod Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld	3
2019/C 122/05	Sag C-713/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 14. november 2018 — ZR, BS og AR	4

DA

2019/C 122/06	Sag C-791/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 17. december 2018 — Stichting Schoonzicht mod Staatssecretaris van Financiën.....	5
2019/C 122/07	Sag C-798/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. december 2018 — Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie) m.fl. mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA	6
2019/C 122/08	Sag C-799/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. december 2018 — Athesia Energy Srl m.fl. mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA.....	7
2019/C 122/09	Sag C-806/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 20. december 2018 — JZ.....	8
2019/C 122/10	Sag C-814/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) den 21. december 2018 — Ursa Major Services BV mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	9
2019/C 122/11	Sag C-815/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 21. december 2018 — Federatie Nederlandse Vakbeweging mod Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH og Silo-Tank kft.....	10
2019/C 122/12	Sag C-826/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Limburg (Nederlandene) den 28. december 2018 — LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht og Stichting Leefbaar Buitengebied mod College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren, tredjepart i sagen: Sebava B.V.	11
2019/C 122/13	Sag C-7/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Köln (Tyskland) den 4. januar 2019 — QG mod Germanwings GmbH.....	12
2019/C 122/14	Sag C-33/19: Sag anlagt den 18. januar 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien.....	12
2019/C 122/15	Sag C-82/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 5. februar 2019 — Minister for Justice and Equality mod PI.....	13
Retten		
2019/C 122/16	Sag T-134/17: Rettens dom af 12. februar 2019 — Hércules Club de Fútbol mod Kommissionen [Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en procedure for kontrol af statsstøtte — afslag på aktindsigt — litispens — undtagelse vedrørende beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjemands forretningsmæssige interesser — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — mere tungtvejende offentlig interesse].....	15
2019/C 122/17	Sag T-201/17: Rettens dom af 12. februar 2019 — Printeos mod Kommissionen [Ansvar uden for kontraktforhold — konkurrence — karteller — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — bøder — dom om delvis annullation af denne afgørelse — tilbagebetaling af bødens hovedbeløb — morarenter — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som tillægger borgerne rettigheder — årsagsforbindelse — skade — artikel 266 TEUF — artikel 90, stk. 4, litra a), andet punktum, i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012]	15

2019/C 122/18	Sag T-453/17: Rettens dom af 12. februar 2019 — TV mod Rådet [Personalesag — prøveansatte tjenestemænd — prøvetid — udtalelse ved prøvetidens udløb — udtalelse fra bedømmelsesudvalget — afskedigelse ved prøvetidens udløb — utilstrækkelig arbejdsindsats — vedtægtens artikel 34 — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt]	16
2019/C 122/19	Sag T-796/17: Rettens dom af 14. februar 2019 — Mouldpro mod EUIPO — Wenz Kunststoff (MOULDPRO) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket MOULDPRO — absolut ugyldighedsgrund — ond tro — artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — relative ugyldighedsgrunde — artikel 60, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 3, i forordning 2017/1001 — artikel 60, stk. 1, litra c), og artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001]	17
2019/C 122/20	Sag T-823/17: Rettens dom af 13. februar 2019 — Etnia Dreams mod EUIPO — Poisson (Etnik) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Etnik — det ældre EU-varemærke — relativ registreringshindring — manglende identifikation af det ældre varemærke i indsigelsen — princippet om god forvaltningsskik — adgang til effektive retsmidler — processuel ligestilling — princippet om god tro — berettiget forventning]	18
2019/C 122/21	Sag T-231/18: Rettens dom af 12. februar 2019 — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam mod EUIPO — Lupu (Djili) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Djili — det ældre nationale ordmærke GILLY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001].....	18
2019/C 122/22	Sag T-278/18: Rettens dom af 13. februar 2019 — Nemius Group mod EUIPO (DENTALDISK) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket DENTALDISK — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001].....	19
2019/C 122/23	Sag T-45/19: Sag anlagt den 24. januar 2019 — Acron m.fl. mod Kommissionen.....	20
2019/C 122/24	Sag T-63/19: Sag anlagt den 31. januar 2019 — Rot Front mod EUIPO — Kondyterska korporatsiia »Roshen«(POIIIEH).....	21
2019/C 122/25	Sag T-66/19: Sag anlagt den 4. februar 2019 — Vlaamse Gemeenschap og Vlaams Gewest mod Parlamentet og Rådet.....	22
2019/C 122/26	Sag T-70/19: Sag anlagt den 6. februar 2019 — Nosio mod EUIPO — Passi (LA PASSIATA)	23
2019/C 122/27	Sag T-71/19: Sag anlagt den 6. februar 2019 — BMC mod Kommissionen og Impresa comune Clean Sky 2.....	24
2019/C 122/28	Sag T-73/19: Sag anlagt den 7. februar 2019 — Bergslagens Järnvaru mod EUIPO — Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (træflækningsværktøj).....	25
2019/C 122/29	Sag T-76/19: Sag anlagt den 7. februar 2019 — Pontinova mod EUIPO — Ponti & Partners (pontinova)	26
2019/C 122/30	Sag T-78/19: Sag anlagt den 8. februar 2019 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Plásticos Hidrosolubles (green cycles)	27
2019/C 122/31	Sag T-80/19: Sag anlagt den 12. februar 2019 — Dekoback mod EUIPO — DecoPac (DECOPAC)	27
2019/C 122/32	Sag T-83/19: Sag anlagt den 12. februar 2019 — AL mod Kommissionen	28

2019/C 122/33	Sag T-85/19: Sag anlagt den 14. februar 2019 — Gwo Chyang Biotech mod EUIPO — Norma (KinGirls).....	29
2019/C 122/34	Sag T-86/19: Sag anlagt den 15. februar 2019 — Solnova mod EUIPO — Canina Pharma (BIO-INSECT Shocker) .	30
2019/C 122/35	Forenede sager T-101/14 og T-610/15: Rettens kendelse af 6. februar 2019 — British Aggregates mod Kommissionen.....	31
2019/C 122/36	Sag T-741/15: Rettens kendelse af 6. februar 2019 — British Aggregates m.fl. mod Kommissionen.....	31
2019/C 122/37	Sag T-131/17: Rettens kendelse af 6. februar 2019 — Argus Security Projects mod EEAS	32
2019/C 122/38	Sag T-18/18: Rettens kendelse af 31. januar 2019 — Lillelam mod EUIPO — Pfaff (LITTLE LAMB).....	32

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 122/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 112 af 25.3.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 103 af 18.3.2019

EUT C 93 af 11.3.2019

EUT C 82 af 4.3.2019

EUT C 72 af 25.2.2019

EUT C 65 af 18.2.2019

EUT C 54 af 11.2.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den
15. oktober 2018 — NE**

(Sag C-645/18)

(2019/C 122/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Appellant: NE

Sagsøgt myndighed: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56 TEUF samt Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF ⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, f.eks. manglende opbevaring af lønbilag samt socialforsikringsbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes *kumulativt* pr. berørt arbejdstager?
- 2) I tilfælde af, at det første spørgsmål ikke besvares bekræftende:

Skal artikel 56 TEUF samt Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF fortolkes således, at de er til hinder for idømmelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden *absolutte maksimumgrænser*?

⁽¹⁾ EFT 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2014, L 159, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 23. oktober 2018 — Pólus Vegas Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-665/18)

(2019/C 122/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pólus Vegas Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan præmis 39-42 i Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-98/14 fortolkes således, at den omstændighed, at den faste spilleafgift i henhold til en national lov femdobles uden en overgangsordning, og der samtidig indføres en proportional spilleafgift, udgør en restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 56 TEUF?
- 2) Kan begreberne »indebære ulemper for« eller »gøre mindre tiltrækkende«, som nævnes i dommen i sag C-98/14 — i betragtning og under anvendelse af tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — fortolkes således, at en ubegrundet og urimelig forhøjelse af spilleafgiften i en medlemsstat fratager udbydere af hasardspil i spillehaller deres fordele på en måde, der er uforholdsmæssig og diskriminerende, hvilket fordrejer konkurrencen til fordel for kasinoerne og er i strid med nævnte tillægsprotokol til EMRK og artikel 17 i chartret om grundlæggende rettigheder?
- 3) Kan indholdet af dommen i sag C-98/14 fortolkes således, at den omstændighed, at driften af spillemaskiner ophører med at være rentabel og kun kan gennemføres med tab som følge af den ubegrundede og diskriminerende forhøjelse af spilleafgiften, gør det muligt at konstatere, at der opstår en virkning, der »indebærer ulemper« eller »gør mindre tiltrækkende«?
- 4) Kan den frie udveksling af tjenesteydelser ved anvendelsen af dommen i sag C-98/14 i medlemsstaten fortolkes således, at det for så vidt angår spillehaller og kasinoer, der drives i en medlemsstat, i princippet bør antages, at der foreligger et grænseoverskridende element i EU, nemlig den omstændighed, at EU-borgere fra andre medlemsstater også kan gøre brug af de omhandlede spillemuligheder?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 13 november 2018 — ZR, AR og BS mod Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Sag C-712/18)

(2019/C 122/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZR, AR og BS

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 56 TEUF samt Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF ⁽¹⁾ af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU ⁽²⁾ af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, f.eks. manglende opbevaring af lønbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes *kumulativt* pr. berørt arbejdstager?

2) I tilfælde af, at det første spørgsmål ikke besvares bekræftende:

Skal artikel 56 TEUF samt Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF fortolkes således, at de er til hinder for idømmelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne *uden absolutte maksimumgrænser*?

⁽¹⁾ EFT 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2014, L 159, s. 11.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den
14. november 2018 — ZR, BS og AR**

(Sag C-713/18)

(2019/C 122/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: ZR, BS og AR

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56 TEUF samt Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF ⁽¹⁾ af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU ⁽²⁾ af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, f.eks. manglende opbevaring af lønbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes *kumulativt* pr. berørt arbejdstager?
- 2) I tilfælde af, at det første spørgsmål ikke besvares bekræftende:

Skal artikel 56 TEUF samt Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF fortolkes således, at de er til hinder for idømmelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne *uden absolutte maksimumgrænser*?

⁽¹⁾ EFT 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2014, L 159, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 17. december 2018 — Stichting Schoonzicht mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-791/18)

(2019/C 122/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellant: Stichting Schoonzicht

Den anden part i sagen: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 184 til 187 i momsdirektivet af 2006 ⁽¹⁾ til hinder for en national reguleringsordning for investeringsgoder, som foreskriver en regulering, der strækker sig over en årrække, og hvor det samlede oprindeligt foretagne fradrag for investeringsgodet tilpasses (reguleres) på én gang i det første år af ibrugtagningen — som også er det første år for reguleringen — såfremt det ved ibrugtagningen viser sig, at det oprindeligt foretagne fradrag afviger fra det fradrag, som den momspligtige er berettiget til på grundlag af den virkelige anvendelse af investeringsgodet?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Skal artikel 189, litra b), eller litra c), i momsdirektivet af 2006 fortolkes således, at den i spørgsmål 1 nævnte tilpasning på én gang af det oprindeligt foretagne fradrag i det første år af reguleringsperioden, er en foranstaltning, som Nederlandene kan træffe ved anvendelsen af artikel 187 i momsdirektivet af 2006?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 17. december 2018 — Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie) m.fl. mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Sag C-798/18)

(2019/C 122/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Federazione nazionale delle imprese elettrotecniche ed elettroniche (Anie), Società Agricola N.B. Solar s.r.l., 3G s.r.l., AET s.r.l. Apparati Elettromeccanici e Telecomunicazioni, Società Agricola La Fontana s.s., Società Agricola Le Macchie di Sparapani Gabriele e C. s.s., Agricoltura Innovativa s.r.l. — Società Agricola, Società Agricola Agrilite s.r.l., Agrisolar Società Agricola s.r.l., Agrisun s.r.l., Società Agricola Agroenergia s.r.l., Alpi — Società Agricola s.s., Ambrasol 2 s.r.l., Ambrasol 3 s.r.l., Ambrasol 4 s.r.l., Ape Immobiliare s.r.l., Arizzi Fonderie S. Giorgio s.p.a., Artech s.r.l., ASP Solar Italia Alpha s.r.l. Società Agricola, Associazione Centro Servizi Pastoralis Mons. Biglia, Aurora Group s.p.a., AVG s.r.l. Società Agricola, Tosi Sante, Cinesi Palmino, B&B Energia s.r.l., Bauexpert s.p.a., Belvedere Società Agricola a r.l., Biancolino Società Agricola a r.l., BMN Green Energy s.r.l., Brandoni Solare s.p.a., Brenta CRE s.r.l., Calipso s.r.l., Cappello s.r.l., Casale s.a.s. di CGS Energia s.p.a. & C. Società Agricola, Cavicchi Solar s.r.l., C.B. s.r.l., Ce.Ma.Co. s.r.l., Cedro s.r.l., Centro Risorse s.r.l., CGA s.r.l., Chiarano Green Power s.r.l., Chierese Pak s.r.l., C.L. Solar s.r.l., Colombo Bolla s.r.l., Comino Energia s.r.l., Corà Domenico & Figli s.p.a., Corfin Energy s.r.l., Corna s.r.l., Coronet s.p.a., Società Agricola Coste della Chiesa s.r.l., Ecoenergy 04 s.r.l., Elektrosolar s.r.l., Elettronica Cimone s.r.l., Energia Capoterra Società Agricola s.r.l., Energia e Impresa s.r.l., Società Agricola Energo di Buratti Enrico & C. s.s., Energy Gestion s.r.l., Energy Italia 3 s.r.l., Energy Italia 4 s.r.l., Energylife s.r.l., Energy Resources Pesaro 2 s.r.l., Enervis s.r.l., EQ Energia s.r.l., Esco Roma s.r.l., E-Solar s.r.l., E. Sole s.r.l., Euroline 2 s.r.l., Eurosun Tarquinia s.r.l., Fratelli Dalle Crode s.p.a., Fratelli Raviola s.r.l., Falmec s.p.a., Fiere di Parma s.p.a., Flash Energy s.r.l., Fotoeos s.r.l., Fotosfera s.r.l., Fotosintesi 1 s.r.l., Fotosintesi 2 s.r.l., Fotosintesi 6 s.r.l., Fotovoltaica s.r.l., Fresia Energie s.r.l., Giuseppe Ciccaglione, Generali PIO s.p.a., Gi.Gi.Emme di Caramello Marta e C. s.a.s., Gifa s.r.l., G.P.B. Energia s.r.l., Green Energy Ambiente e Tecnologie s.r.l., Green Land di Giuseppe Ciccaglione s.s. agricola, Green Power 2010 s.r.l., Happy Island Società Agricola s.r.l., I.C.S. Industria Costruzioni Stampi s.p.a., Iesse Commerciale s.r.l., ISA s.r.l. Società Agricola, Isolpack s.p.a., Italcoat s.r.l., La Base s.r.l., La T.I.S. Service s.p.a., Società Agricola Lombardia Group s.r.l., Mafin Green Power s.r.l., Marina Costruzioni s.r.l., Mercato Solare s.p.a., Metalco Group s.r.l., Società Agricola Mostrazzi Solar s.r.l., Mozzone Building System s.r.l., Mozzone Fratelli s.r.l., MSM Solar s.r.l., New E-Co s.r.l., Nordpan s.p.a., Nuvoletto s.r.l. Società Agricola, Omera s.r.l., Palar s.r.l., Paolin Energia s.r.l., Pbsol 1 s.r.l., Pizzarotti Energia s.r.l., Plasti-Max s.p.a., PMM Energy s.r.l., Società Agricola Poggio Tortollo di Alessandra Pennuto, Profilumbra s.p.a., Quabas s.p.a., Reco 2 s.r.l., Reti s.r.l., Revi s.r.l., Righi Group s.r.l., Società Agricola Righi s.r.l., Righi s.r.l., Rovigo Solare A s.r.l., Rovigo Solare B s.r.l., Rubner Haus s.p.a., Rubner Holzbau s.p.a., Rubner Tueren s.p.a., Ruscalla Energia s.r.l., Sabenergia s.r.l., San Felice Agrar s.r.l. Società Agricola, Sangiorgio Fotovoltaica

Società Agricola a r.l., Società Agricola Sargenti Agroenergie s.s. di Sargenti Carlo & C., SD Agrar s.r.l. Società Agricola, Senergia s.r.l., Sequenza s.p.a., Sider Sipe s.p.a., Sinergya s.r.l., S.I.Pro. — Agenzia provinciale per lo sviluppo s.p.a., Siriac s.r.l., Società Agricola Cascina Gallotto s.s., Società Agricola Solar Farm s.r.l., Premi Giuseppe — Adelfranca — Piergiorgio s.s. Società Agricola, Sociovit Società Agricola s.s., Solivrea s.r.l., Studio Agri Power s.r.l., Studio Energia s.r.l., Taricco Fratelli s.s., Tecno Pool s.p.a., Toscasolar s.r.l., Trea s.r.l., Trifase s.r.l., Unienergy s.r.l., V.S. 1 s.r.l., Vercelli s.p.a., Vetraria Bergamasca — Tecnovetro s.r.l., Vinlisca s.r.l., VRV s.p.a. og The Wierer Holding s.p.a.

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Præjudicielle spørgsmål

Er EU-retten til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, såsom artikel 26, stk. 2 og 3, i lovdekret nr. 91/2014, som ændret ved lov nr. 116/2014, der væsentligt begrænser eller udskyder udbetaling af incitamenter, som allerede er bevilget ved lov og fastsat i aftaler indgået mellem producenter af elektricitet fra solcelleanlæg og Gestore dei servizi energetici s.p.a., som er den offentlige virksomhed, der har til opgave at udøve denne funktion?

Det ønskes navnlig oplyst, om den omhandlede nationale bestemmelse er forenelig med de almindelige EU-retlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om loyalt samarbejde og princippet om effektiv virkning, med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, med direktiv 2009/28/EF⁽¹⁾ og den deri fastsatte regulering af støtteordninger, og med artikel 216, stk. 2, TEUF, navnlig i forhold til traktaten om det europæiske energicharter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009 L 140, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien)
den 17. december 2018 — Athesia Energy Srl m.fl. mod Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei
servizi energetici (GSE) SpA**

(Sag C-799/18)

(2019/C 122/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Athesia Energy Srl, Pv Project Bologna S.r.l., Belriccetto S.r.l., Itt Energy S.r.l., Pietra dei Fiori S.r.l., Energia Solare S.r.l., Green Hunter S.p.A., Actasol 5 S.r.l., Actasol 6 S.r.l., Cinque S.r.l., Spf Energy Uno S.r.l., Spr Energy Due S.r.l., Spf Energy Tre S.r.l., Bulicata S.r.l., Energy Line S.r.l. og Marche Solare 1 S.r.l.

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Præjudicielle spørgsmål

Er EU-retten til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, såsom artikel 26, stk. 2 og 3, i lovdekret nr. 91/2014, som ændret ved lov nr. 116/2014, der væsentligt begrænser eller udskyder udbetaling af incitament, som allerede er bevilget ved lov og fastsat i aftaler indgået mellem producenter af elektricitet fra solcelleanlæg og Gestore dei servizi energetici SpA, som er den offentlige virksomhed, der har til opgave at udøve denne funktion?

Det ønskes navnlig oplyst, om den omhandlede nationale bestemmelse er forenelig med de almindelige EU-retlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om loyalt samarbejde og princippet om effektiv virkning, med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, med direktiv 2009/28/EF⁽¹⁾ og den deri fastsatte regulering af støtteordninger, og med artikel 216, stk. 2, TEUF, navnlig i forhold til traktaten om det europæiske energicharter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009 L 140, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 20. december 2018 — JZ

(Sag C-806/18)

(2019/C 122/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Part i hovedsagen

JZ

Præjudicielt spørgsmål

Er en national straffebestemmelse, hvorefter det er strafbart for en statsborger fra et tredjeland at opholde sig på nederlandsk område, efter at der er blevet udstedt et indrejseforbud over for ham i henhold til artikel 66a, stk. 7, i udlændingeloven af 2000, og det på grundlag af national ret ligger fast, at denne udlænding ikke har lovligt ophold i Nederlandene, og det endvidere ligger fast, at etaperne i tilbagesendelsesproceduren i henhold til tilbagesendelsesdirektivet er afsluttet, men den faktiske tilbagesendelse ikke har fundet sted, forenelig med EU-retten, særligt Domstolens dom af 26. juli 2017 i sagen Ouhrani mod Nederlandene (sag C-225/16, ECLI:EU:C:2017:590, præmis 49), hvorefter det i tilbagesendelsesdirektivets⁽¹⁾ artikel 11 omhandlede indrejseforbud først får »retsvirkning« fra tidspunktet for udlændingens tilbagesendelse til dennes oprindelsesland eller et andet tredjeland?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008 L 348, s. 98).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene)
den 21. december 2018 — Ursa Major Services BV mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Sag C-814/18)

(2019/C 122/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ursa Major Services BV

Sagsøgt: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 1198/2006 ⁽¹⁾ anvendelse på forholdet mellem en støtteyder, i dette tilfælde ministeren, og modtageren (støttemodtageren)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares således, at artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 1198/2006 finder anvendelse på forholdet mellem støtteyderen og modtageren: Kan udgifter, som en tredjemand har afholdt (eventuelt ved modregning), betragtes som udgifter, der reelt er afholdt af modtageren som omhandlet i artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 1198/2006?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål skal besvares således, at udgifter, som en tredjemand har afholdt (eventuelt ved modregning), ikke kan betragtes som udgifter, der reelt er afholdt af modtageren som omhandlet i artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 1198/2006.
 - (a) betyder en gennemførelsespraksis, hvorefter støtteyderen konsekvent har betragtet tilskud fra tredjemand som udgifter, der reelt er afholdt af modtageren som omhandlet i artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 1198/2006, at det ikke kan forventes af modtageren, at han opdager støtteydernes forkerte fortolkning af artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 1198/2006, således at modtageren fortsat kan gøre krav på den støtte, som er tildelt ham, og
 - (b) skal bidragene fra tredjemand da henregnes til de udgifter, som reelt er afholdt af modtageren som omhandlet i artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 1198/2006 (i hvilket tilfælde der fastsættes en højere støtte), eller
 - (c) skal der da på grundlag af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet afstås fra tilbageøgning af den uretmæssigt bevilgede støtte?
- (d) gør det herved nogen forskel, om støtteyderen, som i denne sag, har bevilget et forskud på støtten?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27.7.2006 om Den Europæiske Fiskerifond (EUT 2006, L 223, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den
21. december 2018 — Federatie Nederlandse Vakbeweging mod Van den Bosch Transporten BV, Van den
Bosch Transporte GmbH og Silo-Tank kft**

(Sag C-815/18)

(2019/C 122/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Sagsøgte: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH og Silo-Tank kft

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF⁽¹⁾ af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997, L 18, s. 1, herefter »udstationeringsdirektivet«) fortolkes således, at det også finder anvendelse på en arbejdstager, der er beskæftiget som chauffør i forbindelse med international vejtransport og således udfører sit arbejde i mere end en medlemsstat?
- 2) (a) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, på grundlag af hvilket kriterium eller ud fra hvilke synspunkter skal det da afgøres, om en arbejdstager, der er beskæftiget som chauffør i forbindelse med international vejtransport, er udstationeret »på en medlemsstats område« som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 1, stk. 1 og 3, og om denne arbejdstager »i en bestemt periode udfører arbejde på en anden medlemsstats område end den, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde« som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 2, stk. 1?

(b) Har det ved besvarelsen af spørgsmål 2(a) nogen betydning, og i bekræftende fald hvilken, at den virksomhed, der udstationerer den i spørgsmål 2(a) omhandlede arbejdstager, er forbundet — eksempelvis i koncernsammenhæng — med den virksomhed, som arbejdstageren er udstationeret til?

(c) Såfremt den i spørgsmål 2(a) omhandlede arbejdstagers arbejde delvist består i cabotagetransport — dvs. transport, der udelukkende foretages i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde — må denne arbejdstager da for denne del af beskæftigelsen under alle omstændigheder anses for at arbejde midlertidigt i den førstnævnte medlemsstat? I bekræftende fald gælder der herved en undergrænse eksempelvis i form af en minimumsperiode pr. måned, hvor cabotagetransporten finder sted?
- 3) (a) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, hvorledes skal begrebet »kollektive aftaler [...], der finder generel anvendelse« som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 1, og stk. 8, første afsnit, fortolkes? Er der tale om et selvstændigt EU-retligt begreb, og er det således tilstrækkeligt, at de i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 8, første afsnit, omhandlede betingelser er opfyldt i faktisk henseende, eller kræver disse bestemmelser også, at det er fastslået, at den kollektive arbejdsaftale finder generel anvendelse i henhold til national ret?

(b) Såfremt en kollektiv arbejdsaftale ikke kan betragtes som en aftale, der finder generel anvendelse som omhandlet i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 1 og stk. 8, første afsnit, er artikel 56 TEUF da til hinder for, at en virksomhed, der er etableret i en medlemsstat, og som udstationerer en arbejdstager på en anden medlemsstats område, i henhold til en kontrakt er forpligtet til at efterkomme bestemmelserne i en sådan kollektiv arbejdsaftale, der gælder i den sidstnævnte medlemsstat?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16.12.1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT 1997, L 18, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Limburg (Nederlandene) den 28. december 2018
– LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht og Stichting Leefbaar Buitengebied mod College van
burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren, tredjepart i sagen: Sebava B.V.**

(Sag C-826/18)

(2019/C 122/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Limburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht og Stichting Leefbaar Buitengebied

Sagsøgt: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren

Tredjepart i sagen: Sebava B.V.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for, at offentligheden (public) (enhver) i fuldt omfang afskæres fra adgang til klage og domstolsprøvelse, for så vidt det ikke drejer sig om medlemmer af den berørte offentlighed (public concerned)?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at det heraf følger, at offentligheden (public) (enhver) skal have adgang til klage og domstolsprøvelse, når det gøres gældende, at de for offentligheden (public) (enhver) gældende processuelle krav og retten til offentlig deltagelse som omhandlet i konventionens artikel 6 er blevet krænket?

Har det herved betydning, at den berørte offentlighed (public concerned) på dette punkt har adgang til klage og domstolsprøvelse og herved også kan fremsætte materielle søgsmålsgrunde?

3) Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for, at den berørte offentligheds (public concerned) adgang til klage og domstolsprøvelse gøres afhængig af, at retten til offentlig deltagelse som omhandlet i konventionens artikel 6 er blevet udnyttet?

4) Såfremt spørgsmål 3 besvares benægtende:

Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, der afskærer den berørte offentlighed (public concerned) fra adgang til klage og domstolsprøvelse til anfægtelse af en afgørelse, når det med rimelighed kan bebrejdes denne offentlighed, at den ikke har fremsat nogen indsigelser mod (dele af) udkastet til afgørelse?

5) Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende:

Kan den nationale ret på grundlag af sagens omstændigheder frit afgøre, hvad der skal forstås ved »når det med rimelighed kan bebrejdes denne offentlighed«, eller er retten herved forpligtet til at respektere bestemte EU-retlige garantier?

6) I hvilket omfang ville besvarelsen af spørgsmål 3, 4 og 5 blive anderledes, hvis det drejer sig om offentligheden (public) (enhver), for så vidt denne offentlighed ikke er den berørte offentlighed (public concerned)?

(¹) Konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus den 25.6.1998 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. 2.2005 (EUT 2005, L 124, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Köln (Tyskland) den 4. januar 2019 — QG mod Germanwings GmbH

(Sag C-7/19)

(2019/C 122/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: QG

Sagsøgt: Germanwings GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke, der er varslet af en fagforening, lovlig i henhold til national lovgivning og gennemført af et transporterende luftfartsselskabs eget personale, en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Sag anlagt den 18. januar 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-33/19)

(2019/C 122/14)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Cv. Georgieva-Kecsmar og J. Hottiaux)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

Det fastslås, at Republikken Bulgarien ikke er efterkommet sine forpligtelser efter artikel 21 i direktiv 2004/49/EF ⁽¹⁾:

- Republikken Bulgarien er ikke efterkommet sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk. 1, i direktiv 2004/49/EF, idet den har undladt at sikre, at undersøgelsesorganet er uafhængigt af infrastrukturforvaltere.
- Republikken Bulgarien er ikke efterkommet sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk. 2, i direktiv 2004/49/EF, idet den har undladt at sikre, at undersøgelsesorganet har tilstrækkelige midler til at kunne varetage sine opgaver uafhængigt.
- Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. I henhold til artikel 21, stk. 1, i direktiv 2004/49/EF er medlemsstaterne forpligtet til at sørge for, at den i artikel 19 omhandlede undersøgelse af ulykker og hændelser varetages af et permanent organ, som omfatter mindst én person, der kan varetage funktionen som undersøgelsesleder i tilfælde af en ulykke eller hændelse. Dette organ er med hensyn til organisation, retlig struktur og beslutningstagning uafhængigt af alle infrastrukturforvaltere, jernbanevirksomheder, afgiftsorganer, infrastrukturtildelingsorganer og bemyndigede organer og alle andre parter, hvis interesser kan komme i et modsætningsforhold til de opgaver, der pålægges undersøgelsesorganet. Det fungerer desuden uafhængigt af sikkerhedsmyndigheden og alle organer med ansvar for regulering af jernbanesektoren.
2. Kommissionen har i stævningen henvist til, at det specialiserede organ for undersøgelse af ulykker og hændelser, der er oprettet inden for rammerne af transportministeriet, ikke er uafhængigt af infrastrukturforvalteren, det nationale jernbaneinfrastrukturselskab. Konkret er organet karakteriseret ved såvel manglende organisatorisk uafhængighed som mangel på selvstændighed i forbindelse med sine afgørelser. I denne henseende er Republikken Bulgarien ikke efterkommet bestemmelserne i artikel 21, stk. 1, i direktiv 2004/49/EF.
3. Kommissionen har i stævningen ligeledes fremhævet, at Republikken Bulgariens regel ikke sikrer adgang til tilstrækkelige midler til, at undersøgelsesorganet kan varetage sine opgaver i henhold til artikel 21, stk. 1, i direktiv 2004/49/EF uafhængigt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29.4.2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet) (EUT 2004, L 164, s. 44).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 5. februar 2019 — Minister for Justice and Equality mod PI

(Sag C-82/19)

(2019/C 122/15)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister for Justice and Equality

Sagsøgt: PI

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal en offentlig anklagers uafhængighed af den udøvende magt afgøres i henhold til dennes rolle i det relevante nationale retssystem? Hvis dette ikke er tilfældet, efter hvilke kriterier skal spørgsmålet om uafhængighed af den udøvende magt da afgøres efter?
- 2) Er en offentlig anklager, som i henhold til national ret er underlagt mulig styring eller instruktion enten direkte eller indirekte fra et justitsministerium, tilstrækkelig uafhængig af den udøvende magt til at kunne betragtes som en judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1 ⁽¹⁾?
- 3) Såfremt dette er tilfældet, skal den offentlige anklager da tillige være funktionelt uafhængig af den udøvende magt, og hvilke kriterier skal spørgsmålet om funktionel uafhængighed afgøres efter?
- 4) Hvis den offentlige anklager er uafhængig af den udøvende magt, er en offentlig anklager, som er begrænset til at iværksætte og gennemføre efterforskning, til at sikre at sådanne efterforskninger udføres objektivt og i overensstemmelse med loven, at rejse tiltale, at fuldbyrde retslige afgørelser, at gennemføre retsforfølgning af lovovertrædelser ved domstolene og at give møde i appelsager, som ikke udsteder nationale arrestordre, og som ikke må udføre retslige opgaver, da en »judiciel myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1?
- 5) Er anklagemyndigheden i Zwickau en judiciel myndighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/JHA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 12. februar 2019 — Hércules Club de Fútbol mod Kommissionen

(Sag T-134/17) ⁽¹⁾

[Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en procedure for kontrol af statsstøtte — afslag på aktindsigt — litispendens — undtagelse vedrørende beskyttelse af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — undtagelse vedrørende beskyttelse af en tredjemands forretningsmæssige interesser — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — mere tungtvejende offentlig interesse]

(2019/C 122/16)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Spanien) (ved advokaterne S. Rating og Y. Martínez Mata)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz, G. Luengo og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2017) 736 final af 2. februar 2017, hvorved den gav Hércules Club de Fútbol afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende proceduren for kontrol af statsstøtte SA.363872.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hércules Club de Fútbol, SAD betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Rettens dom af 12. februar 2019 — Printeos mod Kommissionen

(Sag T-201/17) ⁽¹⁾

[Ansvar uden for kontraktforhold — konkurrence — karteller — afgørelse, som fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — bøder — dom om delvis annullation af denne afgørelse — tilbagebetaling af bødens hovedbeløb — morarenter — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som tillægger borgerne rettigheder — årsagsforbindelse — skade — artikel 266 TEUF — artikel 90, stk. 4, litra a), andet punktum, i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012]

(2019/C 122/17)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanien) (ved advokaterne H. Brokelmann og P. Martínez-Lage Sobredo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med principal påstand om erstatning for den skade, der følger af Kommissionens afslag på at betale sagsøgeren morarenter af hovedbeløbet på den bøde, som blev tilbagebetalt efter annullationen af Kommissionens afgørelse C(2014) 92 95 final af 10. december 2014 om en procedure i henhold til artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (AT.39780 — Konvolutter), ved dom af 13. december 2016, Printeos m.fl. mod Kommissionen (T-95/15, EU:T:2016:722), og en subsidær påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 26. januar 2017 om afslag på den nævnte tilbagebetaling.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Union, repræsenteret ved Europa-Kommissionen, erstatter det tab, som Printeos, SA, har lidt på grund af den manglende betaling til dette selskab af et beløb på 184 592,95 EUR, som det havde krav på for påløbne morarenter for perioden fra den 9. marts 2015 til den 1. februar 2017 i medfør af artikel 266, stk. 1, TEUF til opfyldelse af dom af 13. december 2016, Printeos m.fl. mod Kommissionen (T-95/15).
- 2) Det erstatningsbeløb, der er omhandlet i punkt 1, forhøjes med morarenter fra afsigelsen af nærværende dom, og indtil det fulde erstatningsbeløb er blevet betalt til den sats, som er fastsat af Den Europæiske Centralbank (ECB) for dennes vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.
- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 4) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 168 af 29.5.2017

Rettens dom af 12. februar 2019 — TV mod Rådet

(Sag T-453/17) (¹)

(Personalesag — prøveansatte tjenestemænd — prøvetid — udtalelse ved prøvetidens udløb — udtalelse fra bedømmelsesudvalget — afskedigelse ved prøvetidens udløb — utilstrækkelig arbejdsindsats — vedtægtens artikel 34 — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt)

(2019/C 122/18)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: TV (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Rådets afgørelse af 19. august 2016, hvorved sagsøgeren blev afskediget ved prøvetidens udløb, samt af Rådets afgørelse af 11. april 2017 om afslag på sagsøgerens klage, dels om erstatning af det ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) TV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Rettens dom af 14. februar 2019 — Mouldpro mod EUIPO — Wenz Kunststoff (MOULDPRO)

(Sag T-796/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket MOULDPRO — absolut ugyldighedsgrund — ond tro — artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 — relative ugyldighedsgrunde — artikel 60, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 3, i forordning 2017/1001 — artikel 60, stk. 1, litra c), og artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001]

(2019/C 122/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mouldpro ApS (Ballerup, Danmark) (ved advokat W. Rebernik)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved P. Sipos og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Wenz Kunststoff GmbH & Co. KG (Lüdenscheid, Tyskland) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. oktober 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 21 53/2015-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Mouldpro og Wenz Kunststoff.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mouldpro ApS betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 29.1.2018.

Rettens dom af 13. februar 2019 — Etnia Dreams mod EUIPO — Poisson (Etnik)(Sag T-823/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Etnik — det ældre EU-varemærke — relativ registreringshindring — manglende identifikation af det ældre varemærke i indsigelsen — princippet om god forvaltningsskik — adgang til effektive retsmidler — processuel ligestilling — princippet om god tro — berettiget forventning)

(2019/C 122/20)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Etnia Dreams, SL (Valencia, Spanien) (ved advokat P. Gago Comes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Serge Poisson (Limal, Belgien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. oktober 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 880/2017-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Etnia Dreams og Serge Poisson.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Etnia Dreams SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 26.2.2018.

Rettens dom af 12. februar 2019 — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam mod EUIPO — Lupu (Djili)(Sag T-231/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Djili — det ældre nationale ordmærke GILLY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2019/C 122/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgarien) (ved advokat C.-R. Romițan)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved D. Gája og D. Walicka, derefter ved D. Gája og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Victor Lupu (Bukarest, Rumænien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. januar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1902/2017-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Victor Lupu og Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 11.6.2018.

Rettens dom af 13. februar 2019 — Nemius Group mod EUIPO (DENTALDISK)

(Sag T-278/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket DENTALDISK — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]

(2019/C 122/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Tyskland) (ved advokat C. Bildhäuser)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Sesma Merino og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. januar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 741/2017-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet DENTALDISK som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Nemius Group GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 25.6.2018.

Sag anlagt den 24. januar 2019 — Acron m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-45/19)**

(2019/C 122/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Acron OAO (Veliky Novgorod, Rusland), Dorogobuzh OAO (Dorogobuzh, Rusland) og Acron Switzerland AG (Baar, Schweiz) (ved advokaterne T. De Meese, J. Stuyck og A. Nys)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1703 af 12. november 2018 ⁽¹⁾ annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte sine internationale forpligtelser, hvilket er ensbetydende med et traktatbrud, og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse ved at fastslå, at Den Russiske Føderation ikke overholdt sine forpligtelser over for Verdenshandelsorganisationen.

Sagsøgerne har anført, at sagsøgte undlod at tage hensyn til Den Russiske Føderations tiltrædelse af Verdenshandelsorganisationen som relevant for ændringen i beregningen af sagsøgernes dumpingmargen. Sagsøgte var forpligtet til at tage hensyn til de af Den Russiske Føderation afgivne tilsagn vedrørende prisen på gas, da denne foretog interimundersøgelsen af de todsatser, der gjaldt for importen af ammoniumnitrat. Eftersom sagsøgte gjorde gældende, at Den Russiske Føderation ikke overholdt sin egen tiltrædelsesprotokol, handlede sagsøgte i strid med artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel og artikel II i Verdenshandelsorganisationens antidumpingaftale. Herved tilsidesatte sagsøgte sine internationale forpligtelser, hvilket er ensbetydende med et traktatbrud.

2. Andet anbringende om, at sagsøgte foretog en åbenbart urigtig vurdering og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse, hvilket resulterede i en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til forsvar, ved at fastslå, at de af sagsøgerne påberåbte ændrede omstændigheder ikke var af varig karakter.

— Sagsøgerne har anført, at der under det andet anbringende er to separate begrundelser for at annullere den anfægtede afgørelse. Begge begrundelser angår den fejlagtige konklusion, at de ændrede omstændigheder ikke var af varig karakter.

— Under alle omstændigheder tilsidesatte sagsøgte sin begrundelsespligt efter artikel 296 TEUF ved ikke at begrunde den anfægtede afgørelse på en klar og utvetydig måde.

3. Tredje anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ såvel som sagsøgernes ret til forsvar og skabte manglende retssikkerhed ved ikke at fremlægge sin dumpingberegning.

— Sagsøgte undlod at fremlægge den endelige beregning af dumpingmargenen for sagsøgerne, selv om den beregning dannede grundlag for konklusionerne vedrørende fortsættelsen og forekomsten af dumping, den varige karakter af de ændrede omstændigheder og tillige den delvise interimundersøgelses afslutning. Såfremt sagsøgte havde fremsendt beregningen, ville det have givet sagsøgerne mulighed for at forsvare deres rettigheder mere effektivt med hensyn til dumpingberegningen og konklusionerne om dumping som helhed, inklusive argumentet angående den beregningsmetode, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse, hvilket kunne have haft en væsentlig indvirkning på deres retsstilling.

- Sagsøgerne har anført, at sagsøgte tilsidesatte artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 2, i forordning 2016/1036, sagsøgernes ret til forsvar og retssikkerhedsprincippet ved ikke at give sagsøgerne et meningsfuldt sammendrag af det bevismateriale, der blev indsamlet under undersøgelsen, eller oplyse dem om de betragtninger, på grundlag af hvilke sagsøgte foreslog at ændre sagsøgernes antidumpingmargen. Sagsøgerne har anført, at sagsøgte tilsidesatte deres ret til forsvar og retssikkerhedsprincippet ved at nægte at fremlægge sin dumpingmargenberegning for dem.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1703 af 12.11.2018 om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EUT L 285 af 13.11.2018, s. 97).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

Sag anlagt den 31. januar 2019 — Rot Front mod EUIPO — Kondyterska korporatsiia »Roshen«(ПОШЕН)

(Sag T-63/19)

(2019/C 122/24)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Rot Front OAO (Moskva, Rusland) (ved advokaterne M. Geitz og J. Stock)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dochirnie pidpryemstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen«(Kiev, Ukraine)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Dochirnie pidpryemstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen«

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket ПОШЕН — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 11 233 784

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. november 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1872/2018-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, artikel 47, stk. 5, og artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 4. februar 2019 — Vlaamse Gemeenschap og Vlaams Gewest mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-66/19)

(2019/C 122/25)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Vlaamse Gemeenschap og Vlaams Gewest (ved advokaterne T. Eyskens, N. Bonbled og P. Geysens)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Forordning (EU) 2018/1724 annulleres.
- Europa-Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, TEU

De ved forordning (EU) 2018/1724 ⁽¹⁾ pålagte sproglige forpligtelser er i strid med de nationale sproglige bestemmelser for forvaltningsanliggender, som i Belgien er fastsat på forfatningsniveau. Denne nationale sprogordning er en del af den belgiske stats grundlæggende politiske og forfatningsmæssige strukturer og hører til den belgiske stats nationale identitet. Forordning (EU) 2018/1724 strider derfor imod artikel 4, stk. 2, TEU, hvorefter Unionen skal respektere medlemsstaternes nationale identitet.

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, TEU og artikel 4 TEU, samt af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

De ved forordning 2018/1724 pålagte sproglige forpligtelser er ikke forenelige med princippet om kompetencetildeling (1) og heller ikke med proportionalitetsprincippet (2).

- 1) Der er ingen bestemmelse i traktaten, som giver Unionen beføjelse til at regulere hvilke sprog, der skal bruges inden for medlemsstaterne og af deres myndigheder.
- 2) Forpligtelsen til at stille en oversættelse til rådighed for offentligheden på »et af Unionens officielle sprog, der forstås bredt af det størst mulige antal grænseoverskridende brugere« (artikel 12, stk. 1, i forordning 2018/1724), er ikke forenelig med proportionalitetsprincippet, og indeholder ingen begrundelse i denne henseende. De ved forordning 2018/1724 pålagte sproglige krav er henrettet til det forfulgte mål uforholdsmæssige.

3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 3, stk. 3, TEU, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, det almindelige princip om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af sprog og princippet om ligebehandling af medlemsstaterne

Forordning 2018/1724 tilsidesætter artikel 3, stk. 3, TEU, chartrets artikel 22, det almindelige princip om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af sprog og princippet om ligebehandling af medlemsstaterne, idet den fratager borgere, som ønsker at etablere sig i en medlemsstat, der ikke er deres egen medlemsstat, motivationen til at lære det officielle eller et af de officielle sprog i denne stat, og endvidere fordi den pålægger en generel anvendelse af ét enkelt arbejdsprog, som på denne måde *de facto* bliver det europæiske sprog for myndighederne og de offentlige forvaltninger.

4. Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af det almindelige retssikkerhedsprincip og det almindelige princip om klarhed i lovgivningen såvel som af punkt 22 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning

De sproglige forpligtelser, der ved forordning 2018/1724 pålægges medlemsstaterne, strider åbenbart mod principperne om klarhed, nøjagtighed, forudsigelighed og sammenhæng. Den forpligtelse til oversættelse, som pålægges ved forordning 2018/1724 er ikke tydelig, ikke nøjagtig, ikke forudsigelig og ikke sammenhængende med hensyn til det sprog, der skal oversættes til.

5. Femte anbringende: Tilsidesættelse af artikel 291, stk. 2, TEUF

Gennemførelsen af den ved forordning 2018/1724 pålagte forpligtelse til oversættelse forudsætter, at det på sikker og udtrykkelig vis fastslås, til hvilket sprog, der skal oversættes. Den institutionelle regulering i forordning 2018/1724 er i denne forbindelse også meget utydelig. Forordning 2018/1724 er i øvrigt heller ikke i overensstemmelse med den i artikel 291 TEUF og forordning (EU) nr. 182/2012⁽²⁾ (»komitologiforordningen«) fastsatte følsomme institutionelle ligevægt, da Europa-Kommissionens regulering faktisk gør det muligt at omgå proceduren i henhold til forordning nr. 182/2012 og at vedtage en regulering af uformel vej.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2.10.2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT 2018, L 295, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16.2.2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT 2011, L 55, s. 13).

Sag anlagt den 6. februar 2019 — Nosio mod EUIPO — Passi (LA PASSIATA)

(Sag T-70/19)

(2019/C 122/26)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nosio SpA (Mezzocorona, Italien) (ved advokaterne J. Graffer og A. Ottolini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Passi AG (Rothrist, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Nosio SpA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket LA PASSIATA — registreringsansøgning nr. 14 593 131

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. november 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 928/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. februar 2019 — BMC mod Kommissionen og Impresa comune Clean Sky 2

(Sag T-71/19)

(2019/C 122/27)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: BMC Srl (Medicina, Italien) (ved advokaterne S. Dindo og L. Picotti)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Impresa comune Clean Sky 2

Sagsøgerens påstande

- Unità Clean Sky 2's afgørelse af 6. december 2018, som bekræftede afgørelsen af 10. oktober 2018, hvorved Clean Sky 2 fastslog, at bud nr. 831874, der indgik i udbud H2020-CS2-CFP08-2018-01 vedrørende et system til indsugning af luft til motoren og systemer til beskyttelse af rotoren mod frost, ikke var berettiget til finansiering, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren afgav sit bud på deltagelse i udbud H2020-CS2-Fp08-2018-01 (Clean Sky 2 Call for proposals 08) forvaltet af Clean Sky 2 (Program Clean Sky 2), som vedrørte udvikling af et system til indsugning af luft til motoren og systemer til beskyttelse af rotoren mod frost (integrating a removable anti-ice system).

Sagsøgeren har anført, at selskabet på nuværende tidspunkt er det eneste selskab i verden, der har løst flyvesikkerhedsproblemerne for helikoptere i frostvejr.

Det præciseres i denne henseende, at selv om udbuddet netop vedrørte anmodningen om at afgive bud på udviklingen af et system til beskyttelse mod frost, fandt Clean Sky 2 (og dermed den enhed, der skulle forvalte udbuddet), at sagsøgerens bud ikke nåede den i udbuddet fastsatte tærskel.

Denne afgørelse er behæftet med en tilsidesættelse af de processuelle regler af følgende grunde:

1. Tilsidesættelse af artikel 15 i forordning (EU) nr. 1290/2013 med titlen »Udvælgelses- og tildelingskriterier« (også når der gives midlertidige karakterer i forhold til de i denne bestemmelse fastsatte) samt af begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF og artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder.
2. I det foreliggende tilfælde foreligger der magtfordrejning, idet der for hvert kriterium er anvendt (midlertidige) karakterer, der ikke er fastsat i den karakterskala, på grundlag af hvilken de afgivne bud skal bedømmes.
3. I det foreliggende tilfælde foreligger der magtfordrejning, idet der er foretaget manglende sagsoplysning og urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, navnlig for så vidt som de målsætninger, som retsaktens skulle gennemføre, ikke sikres.

Sag anlagt den 7. februar 2019 — Bergslagernas Järnvaru mod EUIPO — Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (træflækningsværktøj)

(Sag T-73/19)

(2019/C 122/28)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bergslagernas Järnvaruaktiebolag (Saltsjö-Boo, Sverige) (ved advokaterne S. Kirschstein-Freund, V. Dalichau og B. Breitingen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen GmbH (Ichenhausen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Bergslagernas Järnvaruaktiebolag

Det omtvistede design: EF-design nr. 1 289 243-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. november 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1455/2018-3)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Subsidiært omgøres den anfægtede afgørelse, idet det fastslås, at klagen er velbegrundet.

— EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret og for Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 62 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 7. februar 2019 — Pontinova mod EUIPO — Ponti & Partners (pontinova)

(Sag T-76/19)

(2019/C 122/29)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pontinova AG (Zürich, Schweiz) (ved advokat K. Loth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ponti & Partners, SLP (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pontinova AG

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket pontinova — registreringsansøgning nr. 15 878 085

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. november 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 566/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgeren tilkendes sagsomkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 8. februar 2019 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Plásticos Hidrosolubles (green cycles)**(Sag T-78/19)**

(2019/C 122/30)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne A. Marx og K. Bonhagen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Plásticos Hidrosolubles, SL (Rafelbuñol, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Plásticos Hidrosolubles, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket green cycles i farverne blå, grå og hvid — EU-varemærke nr. 8 807 265

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. november 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 778/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Plásticos Hidrosolubles, SL tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 sammenholdt med artikel 10, stk. 3 og 4, i delegeret forordning 2018/625.

Sag anlagt den 12. februar 2019 — Dekoback mod EUIPO — DecoPac (DECOPAC)**(Sag T-80/19)**

(2019/C 122/31)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Dekoback GmbH (Helmstadt-Bargen, Tyskland) (ved advokat V. von Moers)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DecoPac, Inc. (Anoka, Minnesota, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: DecoPac, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket DECOPAC — registreringsansøgning nr. 1 60 747

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. november 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1795/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det den anden part i sagen for appelkammeret tilhørende varemærke DECOPAC annulleres fuldstændigt.

Anbringender

- Ingen fortrolighed af forretningsoplysninger.
- Tilsidesættelse af retten til at blive hørt.
- Ingen fremlæggelse af regninger i nævneværdigt omfang.
- Ingen brug af varemærket som husmærke.
- Salg til forbrugere også tilsigtet, men ikke foretaget.
- Sondring mellem spiselige og ikke-spiselige dekorationer påkrævet.

Sag anlagt den 12. februar 2019 — AL mod Kommissionen

(Sag T-83/19)

(2019/C 122/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: AL (Lisabon, Portugal) (ved advokaterne A. Blot og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annulteration af det stiliende afslag på den ansøgning om erstatning, som sagsøgeren indgav den 19. december 2017, og om fornødent af afgørelsen af 12. november 2018 om afslag på sagsøgerens klage.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af sagsøgtes kontraktlige forpligtelser over for sagsøgeren, for så vidt som Kommissionen ikke har overholdt den forpligtelse, som den påtog sig ved at udnævnte sagsøgeren til stillingen som Den Europæiske Unions koordinator for skovpartnerskabet vedrørende Congobækkenet.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgspligten.

Sag anlagt den 14. februar 2019 — Gwo Chyang Biotech mod EUIPO — Norma (KinGirls)

(Sag T-85/19)

(2019/C 122/33)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Gwo Chyang Biotech Co. Ltd (Tainan, Taiwan) (ved advokat J. Kakoures)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG (Nürnberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Gwo Chyang Biotech Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket KinGirls — registreringsansøgning nr. 15 151 038

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. december 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 718/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den tog indsigelsen til følge for varer i klasse 3, og indsigelsen forkastes i det hele.
- EUIPO og Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG tilpligtes at betale omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for indsigelsesafdeling og appelkammeret samt for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. februar 2019 — Solnova mod EUIPO — Canina Pharma (BIO-INSECT Shocker)**(Sag T-86/19)**

(2019/C 122/34)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Solnova AG (Zollikon, Schweiz) (ved advokat P. Lee)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Canina Pharma GmbH (Hamm, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Canina Pharma GmbH*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-varemærket BIO-INSECT Shocker — varemærke nr. 14 837 553*Sagen for EUIPO:* Ugylldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 11. december 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 276/2018-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 6. februar 2019 — British Aggregates mod Kommissionen**(Forenede sager T-101/14 og T-610/15) ⁽¹⁾**

(2019/C 122/35)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens kendelse af 6. februar 2019 — British Aggregates m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-741/15) ⁽¹⁾**

(2019/C 122/36)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Rettens kendelse af 6. februar 2019 — Argus Security Projects mod EEAS**(Sag T-131/17)** ⁽¹⁾

(2019/C 122/37)

Processprog: fransk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 24.4.2017.

Rettens kendelse af 31. januar 2019 — Lillelam mod EUIPO — Pfaff (LITTLE LAMB)**(Sag T-18/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 122/38)

Processprog: engelsk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 12.3.2018.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA